

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 6Pc/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1717202384
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Špániková
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2017:1717202384.1

Uznesenie

Okresný súd Pezinok v konaní pred samosudkyňou JUDr. Máriou Špánikovou v právnej veci navrhovateľky: G. S. L., J. XX.XX.XXXX, Y. G. XXX XX N. A., E. XX/XXX, štátny občan SR, zastúpená advokátkou JUDr. Evou Klemovou, M. R. Štefánika 1, 902 01 Pezinok proti osobe, ktorá je povinná podľa návrhu platiť výživné: F. L., J. XX.XX.XXXX, Y. G. XXX XX G., Y. XXX, štátny občan SR, o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Súd schvaľuje súdny zmierný znenia:

Otec - osoba povinná sa zaväzuje platiť výživné na plnoletú dcéru - navrhovateľku vo výške 280,00 Eur mesačne počnúc dňom 01.07.2017 a to do 20.-teho dňa v mesiaci vopred na účet navrhovateľky vedený v Tatra banke a.s., číslo účtu: N..

Zročné výživné za obdobie od 01.07.2017 do 26.10.2017 vo výške 200,00 Eur sa otec - osoba povinná zaväzuje splácať v mesačných splátkach vo výške 30,00 Eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc mesiacom december 2017 a to vždy do 20.-teho dňa v mesiaci na účet navrhovateľky, vedený v Tatra banke, a.s., číslo účtu: N. pod stratou výhody splátok.

Týmto sa mení Uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 1.10.2014 č.k. 7C/180/2014 v časti výroku o vyživovacej povinnosti otca - osoby povinnej.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou dňa 27.03.2017 navrhovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne sa domáhala proti osobe, ktorá je povinná podľa návrhu platiť výživné - otcovi zvýšenia vyživovacej povinnosti voči svojej osobe s odôvodnením, že vyživovacia povinnosť bola naposledy upravená s účinnosťou od 24.2.2014 uznesením OS Považská Bystrica zo dňa 1.10.2014 č.k. 7C/180/2014-34, ktorým bol schválený zmierný. V tom čase bola plnoletou 21 ročnou osobou, študentkou 1. ročníka dennej formy bakalárskeho štúdia na Fakulte ekonómie a podnikania na Paneurópskej vysokej škole v Bratislave, I. stupeň úspešne ukončila v júni 2016. Uviedla, že v akademickom roku 2016/2017 je študentkou II. stupňa vysokoškolského štúdia - v dennej forme inžinierskeho štúdia, pričom od posledného rozhodovania súdu v r. 2014 sa na jej strane zvýšili osobné výdavky jednak v raste životných nákladov, jednak v súvislosti s vysokoškolským štúdiom, ktoré vyšpecifikovala na sumu 1.277,50 € s tým, že jej príjem v r. 2016 zo závislej činnosti predstavoval sumu 1.880,84 € za obdobie 5-8/2016, za zimný semester akad. roku 2016/2017 jej bol vyplatený uvedený príspevok VŠ/grant z prostriedkov EÚ v súvislosti s Erasmus+ vo výške 1.680 €, tzn. za obdobie 4/2016-3/2017 bol jej príjem vo výške 296,74 € mesačne. Priemerný mesačný príjem jej matky je 621,09 € za obdobie 3/2016-2/2017, poberá prídavok na dieťa vo výške 23,52 €, matka je rozvedená, nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Jej odôvodnené

potreby predstavujú sumu 347 €/mesiac. Príjem otca jej nie je známy, mesačne jej prispieva sumou 230 € výživného, je ženatý a má ďalšie 3 vyživovacie povinnosti.

2. Osoba povinná platiť výživné - otec navrhovateľky sa písomným podaním zo dňa 9.5.2017 prostredníctvom právnej zástupkyne k návrhu vyjadril s tým, že dlhé obdobie nie sú s navrhovateľkou v žiadnom kontakte, s jej návrhom súhlasí len čiastočne, nakoľko má ešte ďalšie vyživovacie povinnosti k dcére H., nar. v r. 1999, ktorá nadobudla plnoletosť a k dvom maloletým dcéram O., nar. 2007 a Ž.M., nar. 2008. Uviedol, že požadované výživné považuje za neprimerané k pomerom povinného ale aj vo vzťahu k navrhovateľke. Uviedol, že navrhovateľka by mala vyvinúť väčšie úsilie na kontakt s otcom a v tej súvislosti ho mohla požiadať aj o zvýšenie výživného mimosúdne a nie hneď súdnou žalobou. Výživné, ktoré jej platí považuje v SR za nadštandardné a preto ho navrhuje zvýšiť maximálne o 20,00 €. Uviedol, že jeho manželka má príjem 350,00 € mesačne.

3. Na pojednávaní dňa 26.10.2017 obe strany navrhli súdu schváliť súdny zmier v znení, ako je uvedené v enunciiate rozhodnutia.

4. S poukazom na to, že strany sporu uzavreli dohodu upravujúcu vzťahy, ktoré pôvodne žiadali posúdiť súdom a rozhodnúť o nich súdom, pričom túto dohodu žiadali schváliť ako zmier, súd posúdiac súlad dohody so všeobecne záväznými právnymi predpismi a nevzhliadnuc rozpor s týmito, navrhovaný súdny zmier schválil v súlade s ust. § 148 ods. 2 CSP. Strany sporu sa dohodli o celom predmete uplatneného nároku vychádzajúceho zo základu nároku ako bol uvedený v žalobe, týmto rozhodnutím o schválení súdneho zmiaru sa preto súdne konanie končí. Pokiaľ ide o formu rozhodnutia, súd schválil súdny zmier Uznesením. Pri posudzovaní akú formu rozhodnutia vyžaduje CSP vychádzal súd s ust. § 212 ods. CSP v spojení s ust. § 234 ods. 1 CSP podľa ktorých rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej, Uznesením súd rozhoduje, ak nerozhoduje vo veci samej. Bolo preto potrebné posúdiť, či rozhodnutie o súdnom zmiere je rozhodnutie vo veci samej. Súdy v sporových konaniach rozhodujú o predmete konania, ktorým je v podstate procesný návrh. Procesný nárok je tvorený predmetom nároku t.j. požadovaný enunciat predpokladaného súdneho rozhodnutia a jednak základom nároku t.j. právne významné skutočnosti, na ktorých je založený žalobný návrh. Vec sama je potom v literatúre definovaná ako nárok uplatnený návrhom na začatie konania alebo Uznesením súdu podľa § 81 OSP /teraz §8 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku/, o ktorom sa má v konaní rozhodnúť vrátenie úrokov z istiny a sťahovacích nákladov v zmysle § 184 pís. A OZ / V.Štajner, Občianske procesné právo o teórii a praxi, BA, odbor, 1980, strana 352/. Pokiaľ by bolo rozhodnutie o schválení súdneho zmiaru rozhodnutím vo veci samej, mal by ním súd autoritatívne rozhodnúť uplatnenom žalobou, t.j. o požadovanom petitu vyplývajúcom o skutkovom tvrdení vymedzených v žalobe, teda skúmajúc tvrdený skutkový stav by mal rozhodnúť o požadovanom enunciiate.

5. Podstatou samotného zmiaru je hmotno právna dohoda a to spravidla dohoda o urovaní, privatívna novácia, odpustenie dlhu alebo jeho častí veriteľom, následne na základe úkonu účastníkov konania / teraz strán sporu/ v súdnom konaní súd skúma túto dohodu, či je v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a v prípade, ak zistí tento súlad, existujúcu dohodu schváli rozhodnutím. Súd teda nerozhodne autoritatívne o požadovanom petite na základe tvrdeného skutkového stavu ale schváli existujúcu hmotno právnu dohodu strán sporu, ak to tieto relevantným právnym spôsobom navrhnu. Súčasne tiež meritórne rozhodnutie podľa právnej úpravy do 30.6.2016 malo byť tiež materiálne spravodlivé od 1.7.2016 má byť už len formálne spravodlivé. Rozhodnutím o schválení súdneho zmiaru sa teda nerozhoduje vo veci samej, ale rozhodnutie o schválení súdneho zmiaru len deklaruje, že hmotno právna dohoda uzavretá stranami sporu je v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a štát cestou súdu súhlasí s prípadným násilným vynútením /exekúciou/ tejto dohody, teda pri schvaľovaní súdneho zmiaru bol do 30.6.2016 oslabený princíp materiálnej spravodlivosti a viacej sa prejavovala predstava účastníkov konania /teraz strán sporu/ o hmotno právnom usporiadaní ich vzájomných vzťahov. Ďalej tiež pri schvaľovaní súdneho zmiaru súd skúma skutočnosť, ktorá spravidla vzniká po začatí konania /samotná dohoda/ a rozhodnutím deklaruje, že táto spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti, je teda odlišný skúmaný skutkový stav pri rozhodovaní o procesnom nároku a pri schvaľovaní súdneho zmiaru. Navyše súdny zmier môže prekračovať predmet konania /J.Handlar; Zánik záväzku dohodou v Občianském a Obchodním právu, 1.Vydanie, Praha, C.H. Beck , 2010, str. 107, V. Handl, J. Rubeš, str. 456 ale aj Drápal, Bureš, str. 643/ čo samo o sebe tiež osvedčuje, že sa ním nemusí rozhodovať o procesnom nároku zo žaloby. Možno teda zjednodušiť, že kým pri rozhodovaní vo veci samej súd rozhoduje o procesnom nároku vymedzenom žalobou, s predpísanými náležitosťami, pri

schvaľovaní súdneho zmieru súd skúma hmotno právny úkon medzi stranami a jeho súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, pričom tento hmotno právny úkon nie je základom nároku zo žaloby. Keďže v danom prípade nerozhodoval súd vo veci samej, schválil dohodu Uznesením, nakoľko dohoda strán bola v súlade s ust. § 154-157 Civilného mimosporového poriadku a §§ 62-65 z.č. 36/2005 Z.z. o rodine, súd navrhnutý súdny zmier schválil.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd samotným schválením súdneho zmieru /§262 ods. 1 CSP/, keďže strany sporu sa v zmierní o náhrade trovy súdneho konania dohodli, nebolo preto potrebné rozhodovať samostatne o náhrade trov súdneho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné, keďže ho zákon nepripúšťa (a contrario § 357 písm. f/ Civilného sporového poriadku). Rozhodnutie nadobudne právoplatnosť dňom doručenia.